

Sygn. akt II K 237/16

PR Ds 181.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 12 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Krzysztof Bienkowski

Protokolant – sekr.sąd.Alicja Rutka-Fijałkowska

przy udziale Prokuratora : -

oskarżyciel posiłkowy : S. M.

po rozpoznaniu w dniu (...) 2016 roku na rozprawie sprawy:

S. M. (2), s. J. i T. z d. G., ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

I. W okresie od 29 grudnia 2015 roku od godziny 22:00 do 30 grudnia 2015 roku do godziny 15:00 w N. przy ul. (...) gm. N., woj. (...) po uprzednim usunięciu w nieustalony sposób klódek od trzech drzwi garażu dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia pilę łańcuchową spalinową N. o wartości 300,00 zł, podkaszarkę tarczową NAc o wartości 300,00 zł, klucze G. o wartości 347,00 zł o łącznej wartości 1.247,00 zł na szkodę S. M. (1) oraz laser TOP C. o wartości 800,00 zł, odkurzacza marki P. o wartości 100,00 zł o łącznej wartości 900,00 zł na szkodę R. K.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

II. W okresie od 29 grudnia 2015 roku od godziny 22:00 do 30 grudnia 2015 roku do godziny 15:00 w N. przy ul. (...) gm. N., woj. (...) z otwartego pomieszczenia gospodarczego dokonał kradzieży w celu przywłaszczenia piły stołowej N. o wartości 900,00 zł na szkodę S. M. (1), a z otwartego mieszkania dokonał kradzieży w celu przywłaszczenia laptopa A. model E1 nr (...) o wartości 1.680,00 zł na szkodę R. K.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

ORZEKA :

I. oskarżonego **S. M. (2)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu w pkt I czynu ;

II. oskarżonego S. M. (2) w ramach czynu zarzucanego w pkt II uznaje za winnego tego, że w miejscu i czasie jak w zarzucie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia laptopa marki A. model E1 nr S/N : (...) o wartości 1680 zł na szkodę R. K., t.j. czynu kwalifikowanego z art.278§1 k.k. i za to z mocy art.278§1 k.k. skazuje go , a na podstawie art.278§1 k.k. w zw. z art.37a k.k. wymierza mu karę 50(pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny , ustalając wysokość jednej stawki na na 20 (dwadzieścia) zł;

III. na podstawie art.230§2 k.p.k. nakazuje zwrócić dowód rzeczowy w postaci Laptopa A. nr S/N : (...), zapisany pod nr 20/16 księgi dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego w Nidzicy uprawnionemu – R. K.;

IV. na podstawie art.624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2. (...)

N.(...)

Sygn. akt II K 239/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje :

Oskarżony S. M. (2) i pokrzywdzona S. M. (1) pozostają w związku małżeńskim.

Wymienieni od 26 sierpnia 2008r. posiadają rozdzielność majątkową, aktualnie nie zamieszkują wspólnie.

W okresie do 2010r. , a następnie od 2011 r. strony wspólnie prowadziły działalność gospodarczą, środki uzyskiwane z tej działalności wpływały na wspólne konto, do którego uprawniony był oskarżony.

W dniu 29 grudnia 2015r. oskarżony , przebywający na stałe we W. przyjechał do N. do miejsca zamieszkania małżonki przy ul.(...) wraz ze wspólnymi dziećmi stron.

Pomiędzy wymienionymi doszło do kłótni, a pokrzywdzona przebywająca w towarzystwie (...) oraz siostry opuściła wówczas dom przy ul.(...).

Pokrzywdzona do domu wróciła w dniu następnego dnia - 30.12.2016r. około 16:00, a następnie w dniu 19.01.2016r. zawiadomiła Policję o popełnionym przestępstwie i w dniu 02.02.2016r. złożyła zeznania w charakterze świadka opisując cały szereg przedmiotów, których przywłaszczenia miał się dopuścić oskarżony. Oprócz przedmiotów wymienionych następnie w zarzutach aktu oskarżenia pokrzywdzona w toku przesłuchania wskazała, że oskarżony zabrał samochód I. (...) o nr rej.(...).

(dow : notatka k.1, protokół przesłuchania świadka S. M. (1) k.5-6, akt notarialny – umowa majątkowa małżeńska k.16)

W toku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych zajmowanych przez oskarżonego S. M. (2) przy ul.(...) we W. wymieniony wydał dobrowolnie laptop (...) należący do R. K. o wartości 1680 zł, który uprzednio zabrał z domu pokrzywdzonej.

(dow : protokół przeszukania k.59-60, wykaz dowodów rzeczowych k.83, zezn.śwd.R. K. k.13v, wyjaśn.osk.Sł.M. k.59-60, k.104v)

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o wymienione wyżej dowody, a ponadto:

Faktury k.7, k.8, k.9, k.10, umowa sprzedaży laptopa k.15, materiał pogładowy k.75-76, zezn.śwd.S. M. k.5-6, k.27v , k.105, zezn.śwd.T. Ł. k.105v, zezn.śwd.M. W. k.45v)

Oskarżony **S. M. (2)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw.

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił , że ma z małżonką konflikt od grudnia 2015r. i podczas opuszczania domu wziął rzeczy , które były jego własnością i które zakupił na własne potrzeby.

Zaprzeczył , aby zabrał z domu przy ul.(...) przedmioty w postaci Laser (...) C. oraz klucze G..

Resztę rzeczy , jak wyjaśnił , zabrał z domu „ponieważ zakupił je osobiście (...) i te rzeczy były mu potrzebne na wykonywanie danej pracy”.

Podkreślił , że gdy nabywał te rzeczy prowadził wspólnie z małżonką działalność gospodarczą.

Ponadto zaznaczył , że „Laptop A. (...) nie należał do niejakiego R. K. ponieważ wysyłał pieniądze małżonce, a ona kupowała różne rzeczy na nasze wspólne konto”.

(wyjaśn.Sł.M. k.59-60)

Na rozprawie z kolei wyjaśnił , że w dniu 29.12.2015r. doszło do kłótni z małżonką, która wraz z innymi osobami została przez niego wyproszona z domu.

Następnego dnia rano oskarżony opuścił dom w N., a z domu „wziął tylko laptopa”, który miał mu służyć do pracy.

Odnosnie pozostałych rzeczy wymienionych w zarzucie aktu oskarżenia (za wyjątkiem kluczy, lasera, odkurzacza) oskarżony wyjaśnił , że były kupione kilka lat temu i miał je w samochodzie dostawczym.

Jak stwierdził sprzęt był używany przez niego w pracy i rzeczy te „jeździły w samochodzie”.

Ponadto podkreślił, że nie zabierał piły stołowej, która „pozostała w domu” gdy wyjeżdżał.

(dow : wyjaśn.osk.Sł.M. k.104v)

Sąd Rejonowy zważył , co następuje :

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego uznać trzeba za wiarygodne, choć tylko z tego powodu, że nie zostały w sposób skuteczny obalone innymi dowodami.

Już bowiem porównanie relacji S. M. (2) z postępowania przygotowawczego i sądowego pozwala na stwierdzenie istotnych rozbieżności pomiędzy prezentowanymi wersjami.

W pierwszych wyjaśnieniach oskarżony stwierdził , że „zabrał z domu” , aby na rozprawie stwierdzić , że „były one w samochodzie” , przy czym z kontekstu wypowiedzi wynika , że znajdowały się w pojeździe na długo przed 30.12.2015r.

Sprzeczność wyraźnie jest też widoczna w zakresie laptopa, którego początkowo oskarżony przedstawiał jako własny, by następnie stwierdzić , że laptop „był w domu od dwóch lat”.

Podobnie w zakresie piły tarczowej , co do której w pierwotnej wersji miał ją – tak jak pozostałe rzeczy „wymienione w zarzucie” – zabrać z domu, aby następnie na rozprawie stwierdzić , że piła ta „była w domu” gdy wyjeżdżał.

Tego rodzaju ewolucja jest znamieną w kontekście dokumentu na k.9.

W ocenie Sądu jednak w oparciu o inne przeprowadzone w sprawie dowody nie można skutecznie wyjaśnić oskarżonego podważyć , a co więcej nie jest możliwe jednoznaczne ustalenie stanu faktycznego w zakresie zaboru rzeczy.

Oskarżony składa w tym zakresie (czy, kiedy i jakie rzeczy zabrał) zmienne wyjaśnienia, zaś relacja pokrzywdzonej nie jest potwierdzona innymi, obiektywnymi dowodami.

Przede wszystkim podkreślić należy, że z postanowienia o przeszukaniu i żądaniu wydania rzeczy (k.30) wynika , że funkcjonariusze Policji winni byli przeprowadzić przeszukanie pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych zajmowanych przez oskarżonego we W. przy ul.(...).

Jak natomiast wynika z protokołu przeszukania funkcjonariusze KP W. Osiedle ograniczyli się do przeszukania wyłącznie lokalu mieszkalnego.

Biorąc pod uwagę charakter, przeznaczenie i gabaryty objętych postanowieniem rzeczy wręcz oczywistą jawi się powinność sprawdzenia wszelkich pomieszczeń gospodarczych, garaży itp. użytkowanych przez oskarżonego.

Należy podkreślić, że oskarżony twierdzi, że informował policjantów o rzeczach przechowywanych w garażu (k.104 in fine), jednak pomieszczenie to nie zostało sprawdzone.

(dow : protokół przeszukania k.59-60)

Powyższe, trudne do wytłumaczenia zaniechanie funkcjonariuszy Policji z KP W. Osiedle, sprawiło, że nie sposób ustalić czy i jakie (za wyjątkiem laptopa A.) rzeczy zostały przez oskarżonego zabrane.

W ocenie Sądu nie jest możliwe oparcie się w tym zakresie o zeznania pokrzywdzonej, która nie była świadkiem zaboru przedmiotów, a o domniemanym przestępstwie zawiadomiła organa ścigania blisko 3 tygodnie po zdarzeniu.

Z kolei matka pokrzywdzonej swoją wiedzę odnośnie zdarzenia czerpała przede wszystkim z relacji córki, potwierdziła ponadto tylko fakt, że „sprzęty były”.

Z tych relacji wynika jedynie, że wymienione w zarzutach aktu oskarżenia rzeczy znajdowały się w domu przy ul.(...) w N. w momencie przyjazdu oskarżonego, natomiast już po powrocie do domu pokrzywdzona miała stwierdzić ich brak.

Nie jest możliwe jednoznaczne ustalenie kto rzeczy zabrał, pomimo, że najbardziej prawdopodobna jest wersja, że dokonał tego oskarżony, nie jest to jednak wersja jedyna możliwa.

Nie można wszak wykluczyć, że w okresie nieobecności pokrzywdzonej inna osoba dokonała kradzieży z włamaniem (kradzieży).

Warto zauważyć, że organ postępowania przygotowawczego nie pokusił się o przeprowadzenie dowodu z zeznań ewentualnych świadków zdarzenia w osobach partnerki oskarżonego czy dzieci stron.

Upływ czasu pomiędzy tym zdarzeniem a zgłoszeniem na Policję skutecznie uniemożliwił przeprowadzenie czynności procesowych, które umożliwiłyby ustalenie czy i w jaki sposób oskarżony pokonał zabezpieczenia pomieszczeń na drzwiach których założone były kłódki.

Stwierdzenie S. M. (1), że „musiały zostać przecięte” stanowi wniosek świadka, jednak nie potwierdzony w sposób procesowy.

Oskarżony jak wynika z okoliczności sprawy stosunkowo często przebywał w domu przy ul.(...), miał dostęp do pomieszczeń, chociażby związany z opieką nad dziećmi, nie można więc wykluczyć, że miał legalny dostęp do kluczy od kłódek, co z kolei wykluczałoby przyjęcie kradzieży z włamaniem.

Stwierdzić należy, że nie zabezpieczono w sprawie żadnych bezpośrednich dowodów na dokonanie włamania, ani śladów przecięcia kłódek, ani samych kłódek, ani też narzędzia przy użyciu którego miałyby nastąpić pokonanie zabezpieczeń.

Wskazać wreszcie należy, że dowody w postaci faktur zakupu dotyczą spośród wymienionych w zarzucie jedynie pilarki stołowej 315 (k.9), a i to jedynie prawdopodobnie – albowiem w akcie oskarżenia mowa jest o pile stołowej N. o zbliżonej wartości (pkt II a/o).

Natomiast fakt zakupu kluczy dla M. W. (k.7) potwierdza jedynie, że pokrzywdzona takie klucze zakupiła, natomiast nie jest dowodem na zabór przez oskarżonego wcześniej wypożyczonych kluczy od wymienionego M. W..

Ponadto przy ocenie zeznań pokrzywdzonej i T. Ł. nie sposób abstrahować od ewidentnego konfliktu pomiędzy wymienionymi a oskarżonym, którego przejawy były dla Sądu aż nadto widoczne w toku bezpośredniego przesłuchania tych źródeł dowodowych.

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala w sposób nie budzący wątpliwości na przypisanie oskarżonemu popełnienia przestępstw zarzucanych w akcie oskarżenia.

Przypomnieć w tym miejscu należy wielokrotnie podnoszone w orzecznictwie poglądy, że :

Sprawstwo czynu winno być dla sądu meriti bezsporne, a nie prawdopodobne, nawet gdy stopień tego prawdopodobieństwa jest duży.

(Wyrok z dnia 2 kwietnia 2009 r. Sąd Najwyższy II KK 303/08),

Oraz

Brak możliwości jednoznacznego ustalenia, w oparciu o dostępne i ujawnione dowody, stanu faktycznego to nic innego jak stan "niedających się usunąć wątpliwości", do których nie tylko może, ale musi mieć zastosowanie reguła określona w art. 5 § 2 k.p.k. Wydanie wyroku uniewinniającego jest konieczne nie tylko wówczas, gdy wykazano niewinność oskarżonego, lecz również wtedy, gdy nie udowodniono mu, że jest winny popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. W tym ostatnim wypadku wystarczy zatem, że twierdzenia oskarżonego, negującego tezy aktu oskarżenia zostaną uprawdopodobnione. Co więcej, wyrok uniewinniający musi zapaść jednak również i w takiej sytuacji, gdy wykazywana przez oskarżonego teza jest wprawdzie nieuprawdopodobniona, ale też nie zdołano udowodnić mu sprawstwa i winy.

(LEX nr 485030 – **Postanowienie** z dnia 18 grudnia 2008 r. Sąd Najwyższy V KK 267/08 LEX485030)

W konsekwencji w świetle takiej oceny materiału dowodowego brak jest wystarczających podstaw by przyjąć, że oskarżony dopuścił się czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia i z tych też względów Sąd uniewinnił oskarżonego (pkt I wyroku).

W zakresie natomiast zarzutu z pkt II aktu oskarżenia Sąd uznał, że jedynie zabór laptopa A. został w sposób należyty udowodniony i tak zmodyfikowany opis czynu Sąd przyjął.

Biorąc pod uwagę, że oskarżony jest osobą dorosłą, znającą obowiązujące normy prawne i konsekwencje ich nieprzestrzegania, a czyn mu zarzucany ma charakter prosty ze społecznego punktu widzenia, uznać należy, że można i należy przypisać mu winę.

W zakresie kwalifikacji prawnej Sąd zważył, co następuje :

Nie ulega wątpliwości w świetle opisanych wyżej dowodów, że oskarżony zabierając cudzą rzecz ruchomą wyczerpał znamiona przestępstwa z art.278§1 k.k.

Wymierzając karę oskarżonemu Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i stopień winy.

Określając wysokość kary Sąd uwzględnił również cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do sprawcy, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze sposób działania oskarżonego i wartość zabranej rzeczy oraz uprzednią karalność oskarżonego (k.52-53).

W ocenie Sądu wymierzona kara 50 stawek dziennych grzywny jest w pełni adekwatna do wagi popełnionego czynu , uwzględnia również cele indywidualno- i generalno- prewencyjne i nie może być uznana rażąco surową ani też rażąco łagodną, zaś wysokość jednej stawki (50zł) odpowiada możliwościom zarobkowym oskarżonego.

O kosztach postępowania w zakresie skazującym orzeczono na podstawie art.624§1 k.p.k., albowiem mając na uwadze zakres skazania w stosunku do zakresu oskarżenia oraz niewielkie dochody oskarżonego Sąd uznał takie rozstrzygnięcia za najbardziej sprawiedliwe.

SSR Krzysztof Bieńkowski

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2.(...)

- (...)

3.(...)

O. (...)